

HELDER GEHEIM

Eerder verschenen van Jaap Zijlstra bij
Uitgeverij Mozaïek:

Boven de wind uit. Gedichten & pastels
(met Loes Botman)

Muis erger je niet. Lichtvoetige diergedichten

JAAP ZIJLSTRA

HELDER GEHEIM

Liederen & gedichten

UITGEVERIJ MOZAÏEK, ZOETERMEER

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council® (FSC®) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

ISBN 978 90 239 9492 3

NUR 306, 714

Ontwerp omslag en binnenwerk Geert de Koning

© 2015 Uitgeverij Mozaïek, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden

www.uitgeverijmozaiek.nl

INHOUD

De witte roos 9

Kleine gedichten voor God 49

Negen liederen 85

De witte roos

ZICHT

Nu steeds meer in mijn bestaan
de vraag opsteekt: waar kom je vandaan,
waar ga je naar toe, wat is de waarde
van je korte verblijf op aarde,
zet niet een oerknal de dragende toon
maar de man met de doornenkroon.

BORELING

Het geboortevlies breekt en er komt licht,
wie zal het keren, het gedicht,
ik laat mij horen, ik adem, ik leef,
ik schreeuw, ik schrijf, ik lig te geef
voor je aandachtig kijkend gezicht,
een klein en heetgebakerd gedicht.

KIND

Ik versier de dag met tekeningen,
met ritmisch gekras om bij te zingen,
soms wordt mijn tekening een gedicht
of wordt een pennestreek een gezicht
dat aan mij vraagt: Wat doe jij hier? –
Ik dans op een vlondertje van papier.

PUBER

Opgewonden, in behoedzame extase,
met de tederheid van dwazen,
ontdekker zijn van een nieuw land,
van woorden en hun zinsverband,
ritme en klanken, taal en magie,
zo overkwam mij de poëzie.

TERUGGANG

Je reist op eigen gelegenheid
terug naar de warme, bloedmooie tijd
toen het gebeurde allemaal,
dronken van God, dronken van taal –
als de diepere laag in een gedicht
leeft nog in mij die liefde, dat licht.

MAAKSEL

Ik heb in de donkere dagen
na Kerst
een schilderij gekocht
van de zomer,
twee bruinrode koeien
op de voorgrond,
het bruinrode dak
van een boerderij in de verte,
een zwartbonte koe
spiegelt zich in water
en drinkt haar eigen beeltenis;
en ik, op dit melkwitte papier,
breng mij hartje winter
een grazig landschap te binnen,
al vriest het dat het kraakt,
de verfman heeft de taalman
een zomer gemaakt.

HELDER GEHEIM

't Was winter en ik stond als kind
voor een herschapen beukenlaan
die wit was en zo groots en stil
dat ik niet binnen durfde gaan,
alleen kijken en kijken, dat de aarde
een andere aarde kon zijn, eenzaam
en sterk, niet bestemd voor mij –
aan het einde kwam, klein en ver
een boerenwagen met twee paarden
en mensen in kleur van kleren, en ik
van mijn kant waagde de stap;
thuis zei ik: wat mooi, al die sneeuw,
maar kon niet vertellen hoe van de hemel
die nieuwe aarde voor mij was geweest.